

Det Energipolitiske Udvalg (2. samling)
EPU alm. del - Bilag 123
Offentligt

Mogens Bülow
OLG-gården
Sneglerupvej 2
4571 Grevinge

Bestyrelsesmedlem i:
Sammenslutningen af Danske Elforbrugere
Foreningen af fjernvarmeforbrugere.

Medlem af Energistyrelsens udvalg for udarbejdelse af
"Strategi for øget energieffektivisering og energibesparelser."

Til Energiudvalget, att. formand Eivind Vesselbo.

I min egenskab af sekretær i Foreningen af fjernvarmeforbrugere tillader jeg mig at give udvalget et kopi af skrivelse til Dragsholm kommune.

Dragsholm kommune ejer et "barmarksværk", der er en privat- og samfundsøkonomisk katastrofe. Men det værste er at det faktisk også er en Energi- og Miljømæssig katastrofe.

Efter brevet findes energi- og CO2regnskaber for 2 år, som er lavet på opfordring af Greenpeace.

Dragsholm kommune havde ved bygningen af værket Socialdemokratisk borgmester, men efter kommunevalget i 1997 fik kommunen en Venstreborgmester, og vedlagt til sidst er kopi af brev til denne.

Uanset partifarve har man (mis)brugt sin magt til at tvinge en lille gruppe (naive) varmekunder til at give overpris for varmen i det håb at fiaskoen ikke blev synlig.

Det sidste man har gennemført er, da bindigsperioden var ved at løbe ud, har (mis)brugt varmeforsyningsloven til at annullere de udmeldelser der var kommet og indføre forblivepligt.

Hvis varmeforsyningsloven kan (mis)bruges til det må vi på det bestemteste bede energiudvalget om at se på om loven bruges imod intentionerne med den og måske skal laves om.

Med venlig hilsen

Mogens Bülow
Mogens Bülow

**Foreningen af
fjernvarmeforbrugere
i Grevinge/Herrestrup**

KOPI

Sekretariat:

Sneglerupvej 2

4571 Grevinge

Tlf. 59 65 93 03

Grevinge 17. maj 2005

Til Dragsholm kommune.

att. Jens Niensens efterfølger på Dragsholm energiforsynings område.

Det er varmekøberne (forbrugerne)s opfattelse at to personer har svigtet ved bygningen af barmarksværket i Grevinge. På kontraktområdet den daværende jurist Mette Jensen og på det tekniske område nu afgåede Jens Nielsen.

Vi mener ikke der er nogen tvivl om at de to har svigtet, ved ikke at have "trukket i nødbremsen" da det værk var på planlægningsstadiet. Værket kan ikke og har aldrig kunnet begrundes hverken privatøkonomisk, samfundsøkonomisk eller miljømæssigt.

De sidste 10 års kamp om at placere et ansvar har bl. a. Jens Nielsen været med til at forhindre, men vi håber at vi nu kan starte på en frisk.

Vi har et værk, der formodentlig er opbygget ulovligt, et værk der uden overpriser og tilskud ville give driftsunderskud og som har et energitab på nær 1/2-delen af tilført energi.

Værket burde aldrig være bygget, men nu ligger det der, så det må både vi og Dragsholm kommune forholde sig til. Fortsat at lade som om der ingen problemer er, og "bare" fortsætte med at få statstilskud, tvinge el-selskaberne til at aftage el-produktionen til overpris (og sende regningen videre til el-forbrugerne) for så til slut tvinge en lille gruppe borgere på ca. 300 til at aftage varme til en pris der ligger langt over prisen på andre opvarmningsformer, er en uholdbar situation, der blot vil føre til retsager, mistillid til "det offentlige" og stigende politikkerlede.

Værket blev (muligvis ulovligt efter kommunalfuldmagten) markedsført som fungerende på privatretslig markedsvilkår, blot var ejeren en kommune. Man ville sælge en (påstået) konkurrencedygtig varme på kontraktbasis, og var derfor omfattet af aftaleloven. Derfor kunne varmekøberne ikke kræve indflydelse på hverken byggeri eller drift, det eneste de havde ret til, var at få den lovede vare til den lovede pris. Det mener vi aldrig vi har fået, og derfor ønsker mange af opsigere deres handelskontrakt med Dragsholm kommune.

Denne situation havde Dragsholm kommune (i sin naivitet) ikke forestillet sig kunne opstå, og i panik omdøber man værket til "Kommunalt forsyningsselskab under Varmeforsyningsloven", og pålægger de tidligere frivillige kunder forblivepligt. Varmeforsyningsloven var også gældende da værket blev bygget, så man må gå ud fra at enten blev værket bygget så den blev overholdt eller også har kommunen et meget stort problem. Forsøget på at ændre værkets status, skaber blot en helt ny serie af problemer.

Vi har nu 2 typer værk at forholde os til og et skift imellem dem:

Nr. 1 fra kontraktindgåelserne og til forblivepligtens indførelse, og nr. 2 i tiden herefter, men ingen økonomisk- og juridisk opgørelse af konsekvenserne af skiftet fra 1 til 2.

For værk 1 er det enkelt. Skal det betale erstatninger for ikke at leve op til de indgåede kontrakter? Blandt andet er den indførte forblivepligt i henhold til kontrakten en umulighed.

For Værk 2 rejser der sig mange nye spørgsmål og problemer: Kan man tvinge de tidligere kunder på værk 1 til at være kunder på værk 2? Kan resten af borgerne i forsyningsområdet slippe for at aftage varme fra værket blot fordi de ikke lod sig "bondefange" at Borgmesterens løgne og ukontrollerede postulater, når juristen og teknisk direktør har "sovet i timen". Kan resten af borgerne i kommunen slippe for at bidrage til løsningen af den (uansvarlige) omgang med offentlige midler, der er sket i denne sag. Skyldes det, at man har valgt uansvarlige politikere, som så igen har ansat udueligt personale, så er alle borgere jo lige medansvarlige.

Uanset om man fremover kalder værket et kommunalt forsyningselskab eller et kommunalt ejet kraft/varmeværk, bliver man nødt til fremover at efterleve varmforsyningsloven, (det har man tilsyneladende hidtil set ret let på) og den gæld, værk 1 har opbygget, kan ikke blot overføres.

Varmeforsyningsloven er helt tydeligt en forbrugerbeskyttelseslov og intentionerne i den er, at forbrugerne skal have reel indflydelse, og ikke skal betale urimelige overpriser p. g. a. fejltagelser, de ikke har haft indflydelse på.

Varmeforsyningsloven nævner hele tiden forbrugerne først, og i "vores" tilfælde er forbrugerkredsen så lille, at det, at de fleste er stemmeberettigede til kommunalvalg ingen reel indflydelse giver dem på værkets drift. Dertil kommer at kommunen, både berørte valgte og ansatte er inhabile i løsning af værkets problemer i og med at de er mere eller mindre medansvarlige for fortidens fejl. Skal forbrugerne tvinges til at aftage el og varme til overpriser må det forudsætte at de får reel direkte indflydelse.

På sidste brugermøde blev rejst to spørgsmål:

1 Om Dragsholm Energiforsyning overholder varmforsyningslovens krav om forbrugerindflydelse

2. Om Dragsholm Energiforsyning overholder varmforsyningslovens regnskabskrav.

Samtidig blev forbrugerne udsat for en slet skjult trussel. Hvis varmesalget faldt, ville kommunen benytte sig af den ret, de mente de havde, til at hæve fastafgiften. Selv om varmforsyningsloven fastslår, at der ikke må være aftagepligt, er det faktisk det man påtvinger forbrugerne i praksis.

D. 21. april, kort før sin fratreden tilsendte Jens Nielsen så foreningen et svarbrev, hvori han udtalte at begge dele mente han var opfyldt. Vi mener hans konklusioner bygger på fejlfortolkning af loven.

Jens Nielsen skriver, at forbrugerindflydelen godt kan være opfyldt ved at det er kommunalbestyrelsen der bestyrer værket, men allerede i hans brev ligger der sandsynligvis en kilde til fejlfortolkning. Han citerer loven for: "Det samme gælder for et kommunalt anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp". Ja, men det betyder da ikke automatisk, at det også gælder for kommunalt ejede produktions- eller salgsselskaber. Dragsholm energiforsyning er meget andet end et kommunalt anlæg til fremføring af opvarmet vand, så den del skal skilles ud.

Samme problematik fortsætter vedr. spørgsmål 2.

Værket har været bygget og drevet som et liberalistisk, markedsorienteret produktions- og handelselskab, blot med den særlige situation, at det var ejet af en kommune. Havde dette selskab været privat ejet var det forlængst gået konkurs. Men når en kommune laver en bommert af den størrelse skal den vel ikke ved at bøje loven, have ret til at bringe 300 godtroende husejere (de der troede på borgmesterens postulater) i en situation, hvor deres huse bliver usælgelige, hvis ikke de har råd til at sælge den 10-15% under normal prisen, eller hvis de ikke har råd til det og heller ikke har råd til at blive boende, så kun at have tvangsauktionen at vente på.

Derfor må værket nu, regnskabsmæssigt, deles op i de enheder det består af:

A et el-værk med et affaldsprodukt (varme).

B et salgsselskab, der sælger dette affaldsprodukt til forbrugere.

C En underafdeling af salgsselskabet, der betalte for fjernvarmeudstyr inde hos kunderne, for hjælpe på hervedningen af kunder.

D et selskab, der ejer et distributionsnet der til kostprisen lejes ud til selskab B, (eller andre).

E et finansselskab, der lånefinansierede vandbårne varme anlæg hos tidlige el-varmebrugere, og i et

F et ansvarsselskab, der udbetalte f. eks. erstatninger for ikke at skaffe forbrugerne de lovede statstilskud til boligforbedring.

Kun enkelt dele heraf kan omfattes af "hvile i sig selv princippet", og det er et spørgsmål, hvor stor en del af den gamle gæld, der kan følge hver af de nye sektioner.

Disse 6 selskabers regnskaber kan ikke mere rodes sammen i en stor "pærevælling". Alle må gøres op enkeltvis, og man må lave indgangsstatus for hvert af dem, på det tidspunkt hvor man indfører forblivepligten, så varmekunderne fratages frit valg af varmeleverandør.

Der findes i hvert fald 3 forskellige regnskaber, der skal laves, hvis man vil fastholde en "hvile i sig selv situation", 1. det kommunale regnskab, 2 det selskabsøkonomiske regnskab, og 3 regnskab for overholdelse af varmforsyningsloven.

Nr. 1 har vi set i alle årene, det har den fejl, at det ikke indeholder afskrivninger og oversigt over aktiverne. Man går blot ud fra at aktiverne er lig passiverne, men det viser ikke egenkapitalen.

Nr. 2 har vi set et ynkeligt forsøg på at lave, men det er så "sminket" så den negative egenkapital på ca., 1 million, man når frem til, snarere skulle være det 10-dobbelte. Regnskabet indeholde urimelige lange afskrivningsperioder

Foreningen har haft en ingeniør til at vurdere holdbarhedstid og et revisor til at beregne restværdierne, og det ser således ud:

	holdbarhed i år	pris i mill.	restværdi i 2005 i mill.
Bygninger	30	7,0	2,2
Motor, opr.	10	10,0	-1,0
Motor, ombyg.	10	3,5	3,5
Rør	15	14,3	3,3
Tilslutning	10	4,3	-0,5
El-huse finansiering	12	2,4	0,2

ialt		37,5	7,7

Ud fra det må der forventes at være aktiver for 7,7 millioner og der er bestemt ikke noget goodwill

Man tager i regnskab 2 udsendte regninger, til indtægt så snart de er oversendt til opkrævningsafdelingen. Derved opstår der en "gæld hos kommunen til værket", der efter forvaltningsloven ikke må overstige kommunens likvide beholdning (kassebeholdnings og trækingsret på kassekredit) Tilsvarende tilgodehavender hos forsyningsselskaber må ikke modregnes. Vi tvivler på at dette overholdes.

Man hensætter ikke til forventede tab, som er pligtigt ifølge regnskabsloven, og man tildeler sig selv (kommunen) et administrationshonorar, som vi finder urimeligt, da det kunne se ud som om Drifts- og Serviceafdelingen tilsyneladende end ikke kender det lovgrundlag hvorunder værket drives.

Passiverne, herunder egenkapitalen er også mangelfuldt opdelt.

Gælden skal deles i:

- lån optaget i finansieringsinstitutter med sikkerhed i værket
- gæld til kommunen i forbindelse med drift af værket.

Egenkapitalen skal deles i:

- "fri egen kapital" svarende til kommunens indskud i 1993-94
- "bunden egenkapital" svarende til akkumuleret driftsoverskud
- diverse statstilskud

Regnskabstype 3 har vi aldrig set, selv om kravet fremgår af den Varmeforsyningslov man nu påstår at værket drives under:

På dette område vil vi gerne have aktindsigt i alle til Energitilsynet, i hele værket levetid fremsendte anmeldelser, skemaer og modtagne svar på følgende områder:

1. anmeldelser af regnskab, i.h.t. § 22 stk. 1 i lov nr. 772 af 24/07/2000
2. anmeldelser af budget, i.h.t. § 22 stk. 1 i lov nr. 772 af 24/07/2000
3. anmeldelse af priser m.v. for opvarmet vand, damp eller gas, bortset fra naturgas i.h.t. § 21 stk. 1 i lov nr. 772 af 24/07/2000
4. skema 1 med tekniske data svarende til perioder i regnskaberne under pkt. 1.
5. anmeldelser og svar på anmeldelser af regulativer.

Da vores opfattelse som tidligere nævnt er at Drifts- og Serviceafdelingen tilsyneladende end ikke kender det lovgrundlag hvorunder værket drives, tillader vi os at henlede afdelingen opmærksomhed på:

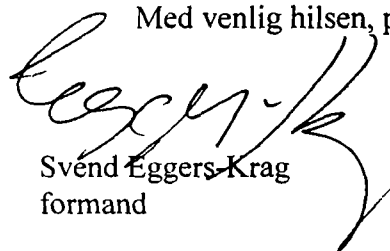
1. L.B.K. nr. 772 af 24/07/2000 især: § 10, § 20, § 21, § 22, § 23g til § 23k, samt § 29.
2. L.B.K. nr. 175 af 18/03/1991
3. Bek. nr. 512 af 16/06/2003 incl. bilag 1 til 4.

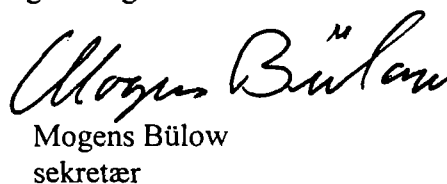
Vi har desværre ikke den store tillid til at Dragsholm kommune kan/vil drage de nødvendige konsekvenser af fortidens fejl, men vil alligevel gentage, at vores krav stadig er at Dragsholm kommune leverer fjernvarme på vilkår, der ikke er ringere end lovet ved hvervningen af kunder, (vi forlanger en uvildig opdateret vurdering hvad påstanden: "fjernvarme ikke dyrere end olie, tvært imod" indebærer for en sælger) og vi forlanger at vores frihed til at vælge fjernvarmen fra, som det blev os lovet, ikke bliver krænket.

Det er vigtigt, at den danske retsstat og det danske demokratiet ikke krænkes yderligere, så vi får Enevælden genindført ad bagvejen, blot med en kommune som enevældshersker. Det er vores håb, at dette kan løses indenfor det juridiske eller det parlamentariske system, således at borgere, der føler sig mishandlet, ikke forfalder til aktioner, der hører totalitære stater til. Vi er mange, der føler os mishandlet i nu 11 år, og føler at vi i 11 år har betalt "dagbøder" på gen. 30 kr. for andres fejl (forbrydelser).

Vi opfatter sagen som så principel, at vi tillader os at fremsende kopi af denne skrivelse, samt kopi dele af tidligere korrespondance, til Energitilsynet, Tilsynsrådet, Energiministeriet, Miljøministeriet, Folketingets energi- og miljøudvalg, samt de energi- og miljøpolitiske ordførere i tingets partier.

Med venlig hilsen, på foreningens vegne

Svend Eggert Krag
formand

Mogens Bülow
sekretær

Vedlagt: Energi- og CO2 regnskab, der viser værket energi- og miljøpåvirkning.

ÅR 2001		Energiregnskab over Dragsholm Energiforsyning (et barmarksværk bygget i 1993)	
Svind-regnskab for varmesiden			
Varmeproduktion			9457700 Kwh.
Varmer afsendelse			9361000 Kwh.
Svind på værk			96700 Kwh. 1,02% af varmereproduktion
Salg af varme			5509042 Kwh.
Svind i rør			3851958 Kwh. 41,15% af varmereproduktion
Totalsvind på varme			3948658 Kwh. 41,75% af varmereproduktion
sum af svind	(kontrol)		3948658 Kwh. 41,75% af varmereproduktion
Omsætn.-kWh-regnskab			
Gas tilgang	motor	1831678 m ³	
	kedel	12698 m ³	
	ialt	1844376 m ³	a' 11 kWh total brændværdi
smøreolie		2780 L.	a' 11 kWh total brændværdi
el-forbrug			71897 Kwh.
driftsforbrug	for året		20390613
Salg/leverancer af Energi i kWh			
el-salg			7860227 Kwh.
varmesalg			5509042 Kwh.
total salg			13369269 Kwh.
energitab på energiomsætning			7021344 Kwh. 34,43% af driftsforbrug
			og 52,52% af hvad forbrugerne modtager
Andre energiforbrug er baseret på "The energy balance of modern wind turbines" fra Danmarks Statistik omkring energiforbruget ved div. materialer brugt ved fremstilling af vindmøller. Det viser at der ca. forbruges 2 kWh for hver krone indvesteret i materialer, kørsel o.lign.			
Daglig drift af værk			
den daglige drift koster ca.		1000000 kr.	
heraf materialer/kørsel for		100000 kr.	anslået
det forbruger		200000 kWh.	
dette skal lægges til energitabet/driftsforbruget som så er		7221344 kWh.	54,01% af hvad forbrugerne modtager

								år 2001	side 2
Investering i værk									
materialer for	47000000 kr.								
energiindsud til bygning	23500000 kr.								
pris for afvikling	3000000 kr.	47000000 Kwh.							
heraf materialer fo	1500000 kr.								
energibehov til afvikling		3000000 Kwh.							
ialt		50000000 Kwh.							
pr. år ved 30 års afskrivn.		1666666,67 Kwh.							
drift og afskrivning							8688011 Kwh.		
årligt totaltab							15909355 Kwh.	119,00% af hvad forbrugerne modtager	
Arligt CO2-regnskab							svarende til	71,81% af al tilført energi	
årligt kWh-forbrug totalt				Kwh.	29278624				
årligt forbrugerleverance				Kwh.	13369269				
for hver kWh, der når en forbruger er der brugt				Kwh.	2,19				
for hver kWh udledt af naturgas via motor udledes 2,2 kg CO2 og ca. 0,002 kg uforbrændt gas									
for hver kWh leveret hos forbruger udledes der altså									
uforbrændt naturgas regnes for miljøskadeligt med en faktor 50 i forhold til CO2, derfor varer det til					4,818 kg. CO2	og	0,00438 kg. uforbrændt naturgas.		
Man må derfor sammenligne med et udslip af CO2 på								0,219 CO2	
								5,037 kg. CO2 pr lev kWh. ½ el og ½ varme	
Til sammenligning									
skaber et moderne oliefyrr ca.					2,664 kg. CO2	pr. lev kWh. varme			
her udover også lidt stedelige Svovlsyredampe, men det er for nedadgående p. g. a. faldende svovindhold i olien									
og el-varme hvor	30%er	vindmølle-el			0,044 kg. CO2	pr. lev kWh.			
	10%er	gas-el			2,200 kg. CO2	pr. lev kWh.			
	10%er	olie-el			2,500 kg. CO2	pr. lev kWh.			
	40%er	kul-el			3,000 kg. CO2	pr. lev kWh.			
	10%er	atom- og vandkraft			0,100 kg. CO2	pr. lev kWh.			
af	100%bl-	el			1,693 kg. CO2	pr. lev kWh. varme			

AR 2002 Energiregnskab over Dragsholm Energiforsyning (et barmarksværk bygget i 1993)

Svind-regnskab for varmesiden									
Varmeproduktion							9358700	Kwh.	
Varme afsendelse							9064200	Kwh.	
Svind på værk							294500	Kwh.	3,15% af varmeproduktion
Salg af varme							5599410	Kwh.	
Svind i rør							3464790	Kwh.	38,22% af varmeproduktion
Totalsvind på varme							3759290	Kwh.	40,17% af varmeproduktion
sum af svind						(kontrol)	3759290	Kwh.	40,17% af varmeproduktion
Omsætn.-kWh-regnskab									
Gas tilgang	motor	1777989	m ³						
	kedel	1263	m ³						
	ialt	1779252	m ³	a' 11 kWh	total brændværdi		19571772	Kwh.	
smøreolie		2690	L.	a' 11 kWh	total brændværdi		29590	Kwh.	
el-forbrug							72751	Kwh.	
driftsforbrug	for året						19674113		
Salg/leverancer af Energi i kWh									
el-salg							7608825	Kwh.	
varmesalg							5599410	Kwh.	
total salg							13208235	Kwh.	
energitab på energiom sætning							6465878	Kwh.	32,86% af driftsforbrug
								og	48,95% af hvad forbrugerne modtager
Andre energiforbrug er baseret på "The energy balance of modern wind turbines" fra Danmarks Statistik									
omkring energiforbruget ved div. materialer brugt ved fremstilling af vindmøller.									
Det viser at der ca. forbruges 2 kWh for hver krone investeret i materialer, kørsel o. lign.									
Daglig drift af værk									
den daglige drift koster ca.		100000	kr.						
heraf materialer/kørsel for		100000	kr.	anslået					
det forbruger				200000	Kwh.		200000	Kwh.	
dette skal lægges til energitabet/driftsforbruget som så er							6665878	Kwh.	50,47% af hvad forbrugerne modtager

									år 2002	side 2
Investering i værk										
materialer for	47000000 kr.									
energikud til bygning	23500000 kr.									
pris for afvikling	3000000 kr.	47000000 Kwh.								
heraf materialer fo	1500000 kr.									
energibehov til afvikling		3000000 Kwh.								
ialt		50000000 Kwh.								
pr. år ved 30 års afskrivn.		1666666,67 Kwh.	1666667							
drift og afskrivning										
årligt totaltab								8132545 Kwh.		
								14798423 Kwh.	112,04% af hvad forbrugerne modtager	
Arligt CO2-regnskab								svarende til	69,03% af al tilført energi	
årligt kWh-forbrug totalt										
årligt forbrugerleverance								Kwh. 28006658		
for hver kWh, der når en forbruger er der brugt								Kwh. 13208235		
								Kwh. 2,12		
for hver kWh udledt af naturgas via motor udledes 2,2 kg CO2 og ca. 0,002 kg uforbrændt gas										
for hver kWh leveret hos forbruger udledes der altså										
uforbrændt naturgas regnes for miljøskadeligt med en faktor 50 i forhold til CO2, derfor varer det til								4,665 kg. CO2 og	0,00424 kg. uforbrændt naturgas.	
Man må derfor sammenligne med et udslip af CO2 på								4,877 kg. CO2 pr lev kWh. 1/2 el og 1/2 varme	0,212 CO2	
Til sammenligning										
skaber et moderne oliefyrr ca.								2,664 kg. CO2 pr. lev kWh. varme		
her udover også lidt stadelige Svovlsyredampe, men det er for nedadgående p. g. a. faldende svovlindhold i olien										
og el-varme hvor										
30%er	vindmølle-el							0,044 kg. CO2 pr. lev kWh.		
10%er	gas-el							2,200 kg. CO2 pr. lev kWh.		
10%er	olie-el							2,500 kg. CO2 pr. lev kWh.		
40%er	kul-el							3,000 kg. CO2 pr. lev kWh.		
10%er	atom- og vandkraft							0,100 kg. CO2 pr. lev kWh.		
af	100%bl-el							1,693 kg. CO2 pr. lev kWh. varme		

Årene før og efter vil blive udarbejdet snarest, men tendensen vil sikkert være helt konstant

Et (spare)råd til Borgmester Dede Bemberg.

I fjernvarmesagen

Når man har overtaget et så grimt problem, som fjernvarmesagen er, kan det være både bedst og billigst selv at finde svarene på de spørgsmål problemet rejser. For hos advokater vil man aldrig få et endegyldigt svar, de vil altid holde en bagdør på klem, og det eneste man er sikker på er en gedigen regning. Først af dommeren får man det endelige svar, så derfor er det en god idé, selv at vurdere sagen, så man ved hvilken risiko, man løber ved at lade det komme så vidt, som en domskendelse er.

Ville det ikke være pinligt at stå i spidsen for en kommune, der af højesteret fik en dom, der fastslog, at kommunen har forsøgt at rende fra en indgået aftale, og så måske få en politianmeldelse på, at det blev gjort ved brug af magtmisbrug i offentlig tjeneste? Derfor lidt støtte nu, så du måske selv kan vurdere sagen. Det er såmænd ikke så svært.

Først må du være klar over, at en kontrakt ikke er et stykke papir, men et begreb. I Nordisk konversationsleksikon står der: "**Kontrakt** (latin), *aftale, overenskomst. Kontrakter kan være såvel skriftligt som mundtligt.*" Derfor kan det være indholdet af et dokument (papir) der er en kontrakt, men det kan ligeså godt være indholdet af en mundlig indgået aftale, og de juridiske konsekvenser er helt ens.

På side 10 i Munch-Petersen's "**Den borgerlige ret i hovedtræk**", vil du kunne læse følgende: "*En af de vigtigste forudsætninger for det privatøkonomiske samfunds produktion og omsætninger, at folk kan afslutte retslig bindende aftaler (kontrakter) med hinanden. De vigtigste regler om indgåelse af aftaler findes i aftaleloven af 1917, og i denne lov fastslås blandt andet, det helt grundlæggende synspunkt, at løfter og kontrakter er retslig bindende for parterne.*"

Senere på samme side skriver Munch-Petersen: "*De fleste af dagligdagens aftaler kommer i stand ved, at den ene part retter et tilbud til den anden, som denne accepterer.*"

Det ligner til forveksling noget vi har oplevet. En kommune ved navn "Dragsholm" retter, repræsenteret af sin borgmester i overværelse af sin tekniske direktør og kommunens jurist på et møde, et tilbud til en gruppe borgere, hvoraf en del accepterer tilbuddet. **Så er der en kontrakt.** Det er fuldstændig ligegyldig om der er papir på kontrakten, og det er også ligegyldig om der er underskrifter. **Kontrakten er der, og den er bindende.** Grunden til, at man oftest laver dokument over en kontrakt, er at det er lettere at huske hvad det var man aftalte.

Men, vi var ca. 300 borgere, der hørte på hvad tilbudsgiver lovede: 1. Ligeså effektiv varme som hidtil. 2. En fastafgift der var fastlagt for tid og evighed. 3. Ingen forpligtelse til at aftage varme, men ret til at få til . 4. en pris på varmen, der ikke var højere end ved oliefyring, **tværtimod.** 5. Frihed til at opsigte kontrakten efter 5 år, mod et defineret udmeldelsesgebyr og gratis efter 10 år.

Og hvad skulle vi så love til gengæld? Kun, at vi ikke ville bruge oliefyr eller elvarme i de første 5 år, og så herefter kun hvis vi opsigte kontrakten.

Det var for en varmemeforbruger et fint tilbud, og derfor accepterede mange, og derved opstod der **kontrakter**. Til støtte for det mundtlige tilbud, havde kommunen da også fået lavet en fin grøn markedsføringsbrochure, nogen kalder den en kontrakt. Det er den ikke, men den er et klart bevis på hvad det tilbud som kommunen gav, og borgene accepterede (altså kontrakten) gik ud på. Men også løfter som "fuldmægtigen", Dansk energimanagement gav forbrugerne er bindende for kommunen.

Grunden til, at mange vælger at lade begge parter underskrive et skriftligt dokument som beskriver en kontrakt, er, at det så er umuligt for den ene af parterne, at forfalske dokumentet, men der er vel ingen, der vil mistænke varmemeforbrugerne for at have lavet et falsum af "den grønne brochure". Derfor er underskrifter ligegyldige.

Nu er det tid at kigge i "**aftaleloven**". Helt præcis hedder den: "**Lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område**". §1 starter således: "*Tilbud og svar på tilbud er bindende for afgiveren*". Men det er kapitel IV (særlige regler for forbrugeraftaler) der har særlig betydning for vores **kontrakt**. § 38 a. stk.2: *Ved en forbrugeraftale forstås i denne lov en aftale, som en erhvervsdrivende indgår som et led i sit erhverv, når den anden part (forbrugeren) hovedsagelig handler uden for sit erhverv*. Senere i § 38 b. står der noget meget interessant: "*Opstår der tvivl om forståelsen af en aftale, og har det pågældende aftalevilkår ikke været genstand for individuel forhandling, fortolkes vilkåret på den måde, der er mest gunstig for forbrugeren.*".

I §38 b. stk2 står der: "*En skriftlig aftale, der tilbydes forbrugeren, skal af den erhvervsdrivende være udarbejdet på en klar og forståelig måde.*"

Det sidste synes vi kommunen har levet fint op til: "*Fjernvarme ikke dyrere end olie, tværtimod*", og "*Ingen høj fast varmeafgift. Ud over en årlig fast afgift på kun 1.500 kr. excl. moms (faste 1993-priser betaler du kun for den varme, du bruger*", (citerer fra "den grønne brochure), det er da klart og forståeligt, det skal bare overholdes, fordi **kontrakter** er bindende.

Nu kan du jo vælge, at stole på det jeg skriver, eller du kan på kommunekontoret eller biblioteket selv læse i de refererede værker, og så synes jeg, at du skulle danne dig din egen mening om, hvad udgangen på "fjernvarmesagen" vil blive. Sagen er ikke mere indviklet, end et normalt begavet menneske kan tage stilling til den. Kommunen har nu brugt flere hundrede tusinde kroner på tvivlsom advokathjælp. Det udskyder i bedste fald problemet, for måske er lokalretterne for svage til at give en kommune klar besked, og måske kan en udspekuleret advokat endnu en gang have held til at få landsretten til at misforstå hvad sagen drejer sig om, men når vi til højesteret, er der ingen nåde, så falder hammeren, og den falder hårdt.

Vi tror stadig på at vi har et retssamfund, og at vi derfor for ret i, at der er en kontrakt, der er bindende også for en kommune, men se nu på sagen og træf din egen beslutning, om du vil løbe risikoen for at ende i højesteret. Der er jo kun borgerne til at betale, så måske var det bedre at forhandle med forbrugerne, end ofre flere penge på at "tryne" dem, og så stå til ansvar ved næste kommunevalg.

Med venlig hilsen Mogens Bülow

PS. Din store chance for objektivt at vurdere sagen findes i, at du ikke sad i kommunalbestyrelsen, da varmeværket blev bygget, og kontrakterne indgået.